

ване на една планомѣрна митническа политика, както и чрѣзъ разясняването и подготвянето на условията, при които може само да се насажда и развива въ занаятчийството истински кооперативенъ и търговски духъ, тъй необходимъ за да може занаятчийството да подѣли една успѣшна борба съ истинскитѣ причини, които спѣватъ развитието му. Демокрацията, обаче, всѣкога категорично е осжждала и ще осжжда стремлението къмъ изкуствено крѣпене на което и да бѣде съсловие, особно когато става чрѣзъ уврѣждане интереситѣ на другитѣ съсловия, чрѣзъ чужди на врѣмето ограничения на труда и спѣване на свободното сдружаване, чрѣзъ привилегии и други срѣдства, противни на задачитѣ на съврѣмнената държава. Демокрацията има за свой висшъ принципъ, който всѣкога я е ръководилъ въ дѣятелността ѝ, — да воюва противъ всѣкакви съсловни привилегии, да изравнява стълкновенията въ интереситѣ на отдѣлнитѣ класи, изобщо да бичува враждитѣ между тия послѣднитѣ, по който начинъ само може да се постигне въ държавата едно трайно обществено спокойствие и благоденствие.

Изхождайки отъ изложенитѣ по-горѣ принципи, демокрацията не може да не се обяви противъ сѣществуещия у насъ законъ за еснафитѣ, въ който е въплотена за сега занаятчийската политика на държавата. Тя държи твърдѣ много за сдружаването на занаятчиитѣ,